

ದಿಂದ ಯಕ್ಷಲೋಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದರ ಹಾಡು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು? ನಾನು ಹಾಡಿನ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದೆ; ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲುಗಾರ ರಂಗ (ಅಡ್ಡಹೆಸರು: ಕುಳ್ಳ ರಂಗ) 'ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಶಿಲೆ'ಯ ಒಂದು ಚಾಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ತುಂಬುಗೊರಳಿನ ಇಂಪಿನಲ್ಲಿ

“ಕಂಗಳಿವ್ಯಾತಕೋ, ಕಾವೇರಿರಂಗನ ನೋಡದ”

ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡೆ.

ಮೂರು ಮಹಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ನೂತನ ಸಂನ್ಯಾಸದ ಆದರ್ಶವನ್ನು, ಕರ್ಣಾಟಕದ ಹಿತಕರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಅನುಕೂಲ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ, ಪ್ರದೀಪ್ತಾತ್ಮ ವೊಂದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೊಸಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು, ಈ ಲೇಖನ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ,

ಪ್ರಹಸನ ಪ್ರಸಂಗ

ಉತ್ತಮದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯ ವೇಷ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವಳನ್ನು ಕಂಡು ಮಗು ಬೆದರಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿತು, “ನಿನ್ನ ಸಮ್ಮನ್ನು ತಿಂದುಬಿಡುವುದೇ?” ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಳು, “ಇಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರೇ ಇದ್ದಾರೆ!” ಆಗ ಆ ಮಗು, “ಓಹೋ! ಆಗಲೇ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆಯಾ?” ಎಂದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಭಯಗೊಂಡಿತು!

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ವೈದ್ಯನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಸೌತೇಕಾಯಿಯಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾರ್ಟ್ ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣು ತುರುಕಲಾಗಿತ್ತು. ತಪಾಸಣೆಯ ಬಳಿಕ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ “ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನು ಡಾಕ್ಟರ್?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ವೈದ್ಯ ಹೇಳಿದ, “ಏನಿಲ್ಲ! ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೆ.”

ಸೈನಿಕರು ಊಟಮಾಡುವ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಗೀಚಿದ್ದರು: “ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಊಟ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲೇಬೇಕು. ಹತ್ತುಸಾವಿರ ನೋಣಗಳು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!”

ಆ ದಿನಗಳ ಎಲ್ಲ ಸೋದರಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಂದ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಡೆದ ಉದಾರ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಯತೀಶ್ವರಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಮೂರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಉಲ್ಲೇಖದಿಂದ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಮುಗಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾರಾಜ್ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು: “ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಮೂರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಗುರುಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನಾನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ:

ಭಗವಾನರ ಪೂಜೆ ಈ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ

ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ!

ಆಶ್ರಮದ ಸೋದರರು ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಲಿ!

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಶಾಂತಿ ದೊರಕಲಿ!”

ಈ ಮೂರು ಮಹಾಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೆಲ್ಲ ಇಂದಿಗೂ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಡೇರುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಆಶ್ರಮದ ಸಾಹಚರ್ಯವುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬಲ್ಲರು.

*

ಬಾಲಕನೊಬ್ಬ ತಾತನ ಕಾಲದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ರಸ್ತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಾಗ ಆತ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪದಾರ್ಥಗಳೊಡನೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಹುಡುಗ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳಿದ “ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ! ನೀನೇಕೆ ಇದರ ಬದಲಿಗೆ ಕೈಗಡಿಯಾರ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು?”

ತಂದೆ : ನಮ್ಮ ಮಗ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಜಕಾರಣಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ತಾಯಿ: (ಸಂತೋಷದಿಂದ) ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ತಂದೆ: ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೇಳಲು ಸೊಗಸಾದ, ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥಹೀನವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಡುತ್ತಾನೆ! ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೇ ಇಲ್ಲ.
